ECLI:LV:AT:2024:0313.A420205522.10.L
Lieta Nr. A420205522, SKA-406/2024
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2024.gada 13.martā

[1] Senātā saņemta pieteicēja /pers. A/ kasācijas sūdzība par Administratīvās apgabaltiesas 2023.gada 12.decembra spriedumu, ar kuru noraidīts pieteikums par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2022.gada 3.marta lēmuma Nr. 10 prettiesiskuma konstatēšanu. Ar minēto lēmumu kā galīgo administratīvo aktu par tiesisku atzīta pieteicēja nošķiršana no viņa laulātās.

[2] Senāta uzdevums ir pārbaudīt to, vai zemākas instances tiesas spriedums ir pareizs no tiesību normu piemērošanas viedokļa. Senāts vēlreiz neizskata lietu pēc būtības, proti, nenoskaidro lietas apstākļus un nevērtē pierādījumus, nelemj par pieteikuma pamatotību vai iestādes lēmuma tiesiskumu. Tādēļ atbilstoši Administratīvā procesa likuma 325.pantam un 328.panta pirmās daļas 6.punktam kasācijas sūdzībā ir jānorāda juridiskā argumentācija par to, kā pārsūdzētajā zemākas instances tiesas spriedumā ir izpaudusies konkrētas tiesību normas nepamatota nepiemērošana, nepareiza piemērošana vai interpretācija un kā tā noveda vai varēja novest tiesu pie nepareizas lietas izspriešanas.

Pieteicēja kasācijas sūdzība minētajām prasībām neatbilst.

[3] Pieteicējs uzskata, ka apgabaltiesa ir nepareizi piemērojusi materiālo tiesību normas un pārkāpusi procesuālo tiesību normas, nepareizi konstatējusi faktus, nepareizi novērtējusi pierādījumus un sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, kas noveda pie lietas nepareizas izspriešanas.

Pārbaudot argumentāciju, uz kuru balstīts pieteicēja viedoklis, senatoru kolēģija konstatē, ka tajā nav nosaukta neviena tiesību norma, kuras piemērošanā apgabaltiesa būtu kļūdījusies vai kuru pārkāpusi. Pieteicēja viedoklis balstīts no iestādes un tiesas atšķirīgā redzējumā par pierādījumu novērtēšanas rezultātā izdarāmajiem secinājumiem, atšķirīgā ieskatā par lietas būtisko apstākļu robežām, kā arī nepiekrišanā iestādes un tiesas secinājumiem. Taču kasācijas sūdzībā nav ietverta juridiskā argumentācija, kas norādītu uz apgabaltiesas iespējamām kļūdām tiesību normu piemērošanā vai interpretācijā un kas būtu pārbaudāma kasācijas tiesvedībā. Par tādu nevar uzskatīt arī vispārīgus apgalvojumus par trūkumiem lietas izskatīšanā, tos nesasaistot ar norādi par konkrētas tiesību normas pārkāpumu, tā izpausmi un ietekmi uz lietas iznākumu.

Kasācijas sūdzībā pausta neapmierinātība ar lietas iznākumu kopumā, un tā ir vērsta uz lietas pārskatīšanu pēc būtības un pieteicēja ieskatiem atbilstošu secinājumu izdarīšanu. Taču kasācijas sūdzības iesniegšana nav instruments pieteicēja mērķa sasniegšanai, jo likums neparedz atkārtotu lietas izskatīšanu pēc būtības kasācijas instancē.

Minētais ir pamats neierosināt kasācijas tiesvedību šajā lietā. Līdz ar to tiesvedība lietā ir noslēgusies.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.[1]panta pirmo daļu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. A/ kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2023.gada 12.decembra spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore V. Krūmiņa Senators J. Pleps Senatore L. Slica